

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 15 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Trandafilov Piotr Ivan, născut la 03 iulie 1950, originar și domiciliat UTA Găgăuzia, s. Avdarma, str. Frunze, 9.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2014 – 24.12.2015;

Instanța de apel: 13.01.2016 – 15.03.2016;

Instanța de recurs: 24.06.2016 – 19.10.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 24 decembrie 2015, Trandafilov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 (cinci) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Trandafilov Piotr în beneficiul părții vătămate Tumba Fiodor, suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în sumă de 5000 (cinci mii) lei pentru acordarea asistenței juridice.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Trandafilov Piotr, la 08 iulie 2014, aproximativ la ora 20:00, aflându-se la intersecția străzilor Lenin - Frunze din s. Avdarma, r-nul Comrat, s-a apropiat de Tumba Fiodor și Popaz Radion, salutându-se cu ultimul, iar mai apoi, în baza relațiilor ostile apărute anterior între el și Tumba Fiodor, a început să-l amenințe pe acesta cu răfuială fizică, începând să-i aplice lovituri cu mâinile pe diferite părți ale corpului.

Ulterior, ambii au început să-și aplice reciproc lovituri cu mâinile, iar Trandafilov Piotr, urmărind scopul omorului intenționat a lui Tumba Fiodor, a scos din buzunarul pantalonilor cuțitul, cu lungimea lamei de 7-8 cm (dimensiunile exacte de organul de urmărire penală stabilite nu au fost) și intenționat i-a aplicat acestuia 5 lovituri cu cuțitul în regiunea toracelui și 2 lovituri în regiunea abdomenului, leziuni corporale, care potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 117 „D” din 01 octombrie 2014, au fost calificate ca vătămări corporale grave.

Intenția inculpatului privind lipsirea de viață a părții vătămate Tumba Fiodor, nu a fost dusă până la sfârșit, din motive independente de voința sa, deoarece în apropiere se aflau Popaz Radion și Cambur Dmitrii, care s-au apropiat la strigătele de ajutor a părții vătămate, despărțindu-i pe Trandafilov Piotr și Tumba Fiodor, după care Trandafilov Piotr s-a ascuns de la fața locului într-o direcție necunoscută.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Trandafilov Piotr să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Totodată, să se dispună admiterea integrală a acțiunii civile cu referire la prejudiciul material în sumă de 5000 lei, iar în partea recuperării prejudiciului moral, acțiunea civilă să fie admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În motivarea apelului, procurorul a invocat, că acțiunile inculpatului Trandafilov Piotr au fost reîncadrate eronat de către prima instanță, din prevederile art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, în baza art. 151 Cod penal, prima instanță ignorând explicațiile conținute în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 11 din 24 decembrie 2012 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor”.

Totodată, în opinia apelantului, prima instanță nu a luat în considerație concluziile conținute în raportul de expertiză medico-legală nr. 119 „D” din 01 octombrie 2014, conform căruia inculpatul i-a aplicat părții vătămate două lovituri de cuțit în regiunea abdomenului cu lezarea ficatului și cinci lovituri de cuțit în regiunea cavității toracice, cu lezarea diafragmei, adică în zonele vitale ale corpului uman.

A menționat procurorul, că aplicând aceste lovituri, inculpatul înțelegea caracterul acțiunilor sale și dorea survenirea decesului părții vătămate, însă realizarea intenției până la capăt a fost zădărnicită de martorii oculari, care se aflau alături și au chemat asistența medicală la timp.

Astfel, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin prin probele prezentate de partea acuzării.

Cu referire la nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, procurorul consideră, că aceasta constituie o modalitate de eschivare de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită.

3.1. Partea vătămată Tumba Fiodor, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Trandafilov Piotr să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea apelului, a invocat dezacordul cu sentința primei instanțe, susținând că probele prezentate de către partea acuzării au fost apreciat unilateral, nu a fost apreciat argumentul privind intenția inculpatului de a-l lipsi de viață pe Tumba Fiodor, neîntemeiat instanța de judecată reîncadrând acțiunile inculpatului din prevederile art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

A mai invocat apelantul, că la adoptarea soluției, prima instanță nu a ținut cont de caracterul și numărul loviturilor aplicate, localizarea plăgilor, de existența conflictului de lungă durată între el și inculpat, amenințările inculpatului în adresa lui, precum și faptul, că intenția lipsirii de viață nu a fost dusă până la sfârșit din cauze independente de voința

făptuitorului, astfel prima instanță a ajuns la o concluzie greșită privind lipsa în acțiunile inculpatului a tentativei de omor intenționat.

Concomitent, partea vătămată a subliniat, că prima instanță nu a luat în considerație faptul, că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, având antecedente penale stinse, în materialele dosarului penal lipsesc careva materiale caracteristice de la locul de muncă sau de la locul de trai a inculpatului, întrucât el este pensionar.

Prima instanță nu a ținut cont de faptul, că Trandafilov Piotr, în momentul săvârșirii infracțiunii se afla în stare de ebrietate alcoolică, fapt care el însuși nu neagă, însă această circumstanță agravează vinovăția lui.

A relatat partea vătămată, că comportamentul inculpatului atât în momentul săvârșirii infracțiunii, cât și după săvârșirea infracțiunii, nu demonstrează că el s-a căit de cele săvârșite.

În opinia apelantului, prima instanță neîntemeiat a admis parțial acțiunea civilă, fără a lua în considerație suferințele părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 15 martie 2016, au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care: Trandafilov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare, cu aplicarea art. 79 Cod penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Trandafilov Piotr în beneficiul părții vătămate Tumba Fiodor, suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a constatat în fapt, că Trandafilov Piotr, la 08 iulie 2014, aproximativ la ora 20:00, aflându-se la intersecția străzilor Lenin-Frunze din s. Avdarma, r-nul Comrat, s-a apropiat de Tumba Fiodor și Popaz Radion. Salutându-se cu Popaz Radion, Trandafilov Piotr, în baza relațiilor ostile apărute anterior cu Tumba Fiodor, a început să îl amenințe pe ultimul cu răfuială fizică, iar apoi a început să-i aplice lovituri cu mâinile pe diferite părți ale corpului.

Mai apoi, Trandafilov Piotr încăierându-se cu Tumba Fiodor, au început să își aplice lovituri unul altuia cu mâinile, iar Trandafilov Piotr urmărind scopul omorului intenționat a lui Tumba Fiodor, a scos din buzunarul pantalonilor un cuțit cu lamă de 7-8 cm. (dimensiunile fixe nu au fost stabilite de către organul de urmărire penală) și intenționat i-a aplicat 5 lovituri de cuțit în regiunea cavității toracice și 2 lovituri în regiunea abdomenului lui Tumba Fiodor, adică în regiunea organelor vitale, prin ce i-a cauzat părții vătămate conform raportului de constatare medico-legală nr. 117 „D” din 01 octombrie 2014, leziuni corporale grave, însă nu și-a realizat până la capăt intenția criminală, orientată spre lipsirea de viață a lui Tumba Fiodor, din motive independente de voința acestuia, întrucât Popaz Radion și Cambur Dmitrii s-au apropiat la strigătele de ajutor a părții vătămate, i-au despărțit pe Trandafilov Piotr și Tumba Fiodor, după care Trandafilov Piotr s-a îndepărtat de la fața locului într-o direcție necunoscută.

4.2. Instanța de apel a pus la baza deciziei următoarele probe: procesul-verbal de înregistrare a infracțiunii din 08 iulie 2014 (f.d. 5, vol. I); informația din 08 iulie 2014 (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 09 iulie 2014 (f.d. 7, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr. 117 „D” (f. d. 12, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 128 din 09 iulie 2014 (f.d. 16, vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Tumba Fiodor (f.d. 150, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Tumba Valentina (f.d. 151, vol. I); procesul-verbal de audiere a

martorului Popaz Radion (f.d 155, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Cambur Dmitrii (f.d 156, vol. I), precum și declarațiile inculpatului Trandafilov Piotr.

4.3. Instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat argumentul avocatului părții vătămate precum că, prima instanță la motivarea poziției sale în pct. 1 a stabilit, că Trandafilov Piotr „... urmărind scopul săvârșirii omorului intenționat, a scos din buzunarul pantalonilor un cuțit cu lungimea de 7-8 cm și a aplicat 5 lovituri în regiunea cavității toracice și 2 lovituri în regiunea abdomenului lui Tumba Fiodor...”, însă în pct. 19 și în dispozitivul sentinței a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Totodată instanța de apel a menționat, că fapta recunoscută de către prima instanță ca fiind dovedită, nu a fost concretizată reieșind din prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal, or instanța de judecată a recunoscut în acțiunile inculpatului - cauzarea intenționată a vătămării corporale grave (f.d. 167), fără semnele calificative prevăzute de lege „care este periculoasă pentru viață ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcționării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente.”

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și prezentate de către părți, și eronat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

La delimitarea infracțiunii de omor de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, instanța de apel a considerat relevante explicațiile conținute în pct. 1, 4, 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 11 din 24 decembrie 2012 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor”.

Totodată, instanța de apel a reținut, că potrivit depozițiilor părții vătămate Tumba Fiodor și ale martorului Tumba Valentina, se deduce prezența conflictului îndelungat între partea vătămată și inculpat, a amenințărilor în adresa lui, precum și circumstanța, că inculpatul nu din voința sa nu și-a realizat intenția de a-l lipsi de viață până la capăt, fapt ce denotă că prima instanță a ajuns la o concluzie eronată privind lipsa în acțiunile inculpatului Trandafilov Piotr a tentativei de omor intenționat.

Instanța de apel a subliniat, că potrivit circumstanțelor cauzei, Trandafilov Piotr înțelegea caracterul acțiunilor sale și dorea survenirea decesului lui Tumba Fiodor.

Ei se aflau în relații ostile de aproape 11 ani, din motivul răspândirii de către partea vătămată a informației, care defăimează cinstea soției lui, fapt care indică la prezența motivului de săvârșire a faptei.

Astfel, intenția lui Trandafilov Piotr orientată spre lipsirea de viață a părții vătămate, nu a fost realizată de către inculpat până la capăt, deoarece ei au fost despărțiți de către martorii Cambur Dmitrii și Popaz Radion.

De asemenea, în cadrul cercetărilor judiciare instanța de apel a constatat, că consecințele letale nu au survenit, inclusiv și datorită acțiunilor calificate a colaboratorilor serviciului medical, care se aflau lângă domiciliul părții vătămate și l-au transportat la spital, unde i-a fost făcută intervenție chirurgicală urgentă.

După cum rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr. 119 „D” din 01 octombrie 2014, cetățeanului Tumba Fiodor, i-au fost cauzate următoarele vătămări corporale: 5 plăgi prin înțepare-tăiere penetrate în regiunea toracică pe dreapta și 2 plăgi

a abdomenului, cu lezarea diafragmei, ficatului cu hemoragie în cavitate abdominală cu volumul 1000 ml, ce se referă la vătămarea corporală gravă, periculoase pentru viață.

În baza celor relatate, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Trandafilov Piotr pe deplin cad sub incidența semnelor nominalizate, care caracterizează orientarea intenției lui spre săvârșirea omorului intenționat, întrucât vătămările corporale i-au fost cauzate părții vătămate în organele vitale, cu instrumentul cu care poate fi cauzată moartea, precum și a luat în calcul numărul loviturilor aplicate părții vătămate.

Însă, intenția nu a fost realizată până la capăt din motive independente de voința făptuitorului, deoarece acțiunile lui au fost întrerupte de către martori oculari ai infracțiunii, precum și că părții vătămate i-a fost acordată la timp asistență medicală.

Or, în ședința instanței de apel însuși inculpatul a confirmat că martorii respectivi l-au împins și ei au fost despărțiți.

În baza acestor declarații, instanța de apel a ajuns la concluzia, că Trandafilov Piotr înțelege caracterul acțiunilor sale și dorea survenirea decesului lui Tumba Fiodor.

Argumentele apărării despre vederea slabă a inculpatului, de asemenea au fost apreciate ca neîntemeiate, din motiv că în ședința de judecată s-a constatat, că inculpatul vede rău la o distanță mai mult de 15 metri, pe când la caz inculpatul a aplicat loviturile părții vătămate, care se afla lângă el.

Mai mult, din circumstanțele cauzei, rezultă că inculpatul s-a salutat cu Popaz Rodion, însă cu Tumba Fiodor a refuzat să se salute, fapt ce denotă că Trandafilov Piotr l-a recunoscut pe Tumba Fiodor.

4.4. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a menționat, că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani, infracțiunea imputată prin prisma art. 16 Cod penal, referindu-se la categoria infracțiunilor grave.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de apel a luat în considerație, că inculpatul a fost anterior judecat, cu antecedente penale stinse, la locul de trai și la locul de muncă se caracterizează pozitiv, vinovăția în săvârșirea faptei ce i se incriminează a recunoscut parțial, s-a căit în cele săvârșite, nu a împiedicat organul de urmărire penală în stabilirea adevărului în cauză, este pensionar cu dizabilitate accentuată.

Cu referire la art. 79 Cod penal, instanța de apel a reținut în privința inculpatului circumstanțele excepționale, ce atenuază răspunderea inculpatului, cum ar fi: vârsta înaintată a inculpatului - 66 ani și starea sănătății - dizabilitate accentuată.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel, prin trimitere la prevederile art. 1398 Cod civil, a considerat echitabilă și proporțională suma de 50000 lei, pentru încasare din contul inculpatului, cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat părții vătămate.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiate și cerințele părții vătămate privind compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei, pentru acordarea asistenței juridice.

5. Avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul a menționat, că instanța de apel a dat apreciere eronată probelor administrate, ajungând la o concluzie neîntemeiată privind vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Susține recurentul, că delimitarea tentativei de omor și cauzării leziunilor corporale de diferite niveluri de gravitate se efectuează conform laturii subiective a infracțiunilor,

pe lângă aceasta, tentativa de omor intenționat este posibilă numai cu intenția directă concretizată, atunci când acțiunile vinovatului atestau faptul că el prevedea survenirea morții părții vătămate, dorește survenirea morții, dar sfârșitul letal nu a survenit în virtutea circumstanțelor ce nu depind de voința lui.

Relatează apărarea, că instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele ce au precedat incidentul, care au avut loc la 08 iulie 2014 între Trandafilov Piotr și Tumba Fiodor și anume că la un eveniment festiv a apărut un conflict între inculpat și partea vătămată, după care a doua zi, Tumba Fiodor a mers la casa unchiului său Trandafilov Piotr, care este mai în vârstă și i-a aplicat lovituri.

Prin urmare, conflictul s-a iscat din cauza acțiunilor ilicite ale părții vătămate față de inculpat.

Subliniază recurentul, că partea vătămată este mai tânăr, iar inculpatul, la acel moment avea 64 ani. Inculpatul în ședințele de judecată a declarat, că Tumba Fiodor a început să-i aplice lovituri, iar ca răspuns Trandafilov Piotr a scos un cuțit și a început să se apere. În urma loviturilor primite Trandafilov Piotr a căzut, apoi s-a ridicat și a aruncat cuțitul pe pământ, după ce a plecat acasă.

Inculpatul a fost nevoit să se apere de partea vătămată, deoarece partea vătămată este cu 16 ani mai tânăr decât el și mai puternic din punct de vedere fizic, în afară de aceasta, Trandafilov Piotr are dizabilitate accentuată.

Inculpatul nu l-a amenințat și nu l-a ofensat, pe Tumba Fiodor și nu a avut scopul de a a-l răni, nu știe în ce direcție îndrepta cuțitul pentru a se apăra de partea vătămată.

Mai relevă recurentul, că instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul Trandafilov Piotr nu și-a dus până la capăt intenția de a-l omorî pe Tumba Fiodor, din cauze independente de voința făptuitorului, deoarece Popaz Radion, care a fost alături și Cambur Dmitrii, care a venit la strigătele de ajutor, i-au despărțit pe Trandafilov Piotr și Tumba Fiodor, însă, fiind audiați în procesul cercetării judecătorești, martorii Popaz Rodion și Cambur Dmitrii nu au confirmat faptul că conflictul între partea vătămată și inculpat a fost curmat din cauza intervenției lor.

Mai mult, martorii indicați nu au confirmat depozițiile părții vătămate privind amenințările verbale cu omorul în adresa lui din partea părții vătămate la momentul altercației între ei.

Sușține recurentul, că concluzia instanței de apel privind faptul că „Trandafilov Piotr a urmărit scopul omorului intenționat a lui Tumba Fiodor, însă nu a dus până la capăt intenția sa criminală îndreptată spre lipsirea de viață a lui Tumba Fiodor, din cauze independente de voința lui” nu și-a găsit confirmare, conflictul a fost epuizat după primirea rănilor de către partea vătămată fără intervenție persoanelor terțe, inculpatul Trandafilov Piotr avea posibilitate de a continua acțiunile sale ilicite în privința lui Tumba Fiodor, însă el nu a urmărit acest scop.

Apreciind latura subiectivă a faptei incriminate lui Trandafilov Piotr, partea apărării consideră, că în cazul dat a avut loc intenția indirectă pentru aplicarea părții vătămate a leziunilor corporale.

Inculpatul se apăra de Tumba Fiodor, care datorită vârstei mai tinere este fizic mai puternic decât Trandafilov Piotr, care are și probleme cu vederea, însă el nu a avut scopul de a pricinui moartea părții vătămate, cu toate că era obligat să prevadă cauzarea leziunilor corporale.

Intenția în cazul dat avea un caracter nedeterminat (neconcretizat) și acțiunile vinovatului în astfel de cazuri sunt supuse calificării conform consecințelor survenite - în cazul dat - leziunile corporale grave.

Despre lipsa intenției de a pricinui moartea părții vătămate atestă și faptul că conflictul a fost provocat de partea vătămată, motivul relațiilor ostile între inculpat și partea vătămată fiind mai vechi precum și maltratarea lui Trandafilov Piotr de către partea vătămată.

Referitor la delimitarea vătămării grave a sănătății care a provocat decesul părții vătămate și tentativa de omor, teoria dreptului penal menționează, că tentativa de omor poate fi săvârșită numai cu intenție directă, respectiv, la existența intenției indirecte faptele săvârșite urmează a fi calificate conform art. 151 Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă, recurentul evidențiază că deși instanța de apel a menționat că pretențiile de compensare a prejudiciului moral urmează a fi micșorate, totuși a încasat suma de 50000 lei, ca și prima instanță.

Totodată, instanța de apel a concluzionat ca fiind întemeiate cerințele părții vătămate privind compensarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei, pentru acordarea asistenței juridice părții vătămate, însă, în partea rezolutivă a deciziei instanța de judecată nu a dispus încasarea de la inculpat a sumei indicate a cheltuielilor de judecată.

6. Procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului apărării solicitând respingerea acestuia, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate de recurent nu își găsesc confirmare, întrucât în esență apărarea își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

În opinia acuzării, instanța de apel corect a cercetat probele în coraport cu materialele cauzei și just a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6.1. Partea vătămată Tumba Fiodor, a depus referință la recursul apărării, solicitând respingerea recursului, ca fiind neîntemeiat.

În argumentarea poziției sale, partea vătămată susține că decizia instanței de apel este legală, întemeiată și motivată, iar motivele invocate în recurs nu au nici un suport juridic.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, acesta a invocat drept temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond

și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Din analiza minuțioasă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia cu respectarea prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la admiterea apelurilor declarate de procuror și de partea vătămată, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Trandafilov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare, cu aplicarea art. 79 Cod penal, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Trandafilov Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În cauza deferită judecării, este important a se ține seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele judecătorești și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acestea i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Revenind la textul recursului, se conchide că, în esență, apărarea își focusează tactica apărării privitor la săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale și nu de tentativă de omor intenționat, or, în viziunea recurentului lipsește intenția inculpatului de a săvârși omorul părții vătămate și respectiv consideră că, instanța de apel incorect a încadrat faptele inculpatului.

Având în vedere argumentele enunțate de apărare la pct. 5. al prezentei decizii, și, verificând materialele dosarului în raport cu cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate reieșind din următoarele considerente.

În primul rând, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator

și nu stabilește o altă situație de fapt, acesta fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deci, în continuare, Colegiul penal nu se va expune asupra celor invocate referitor la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Trandafilov Piotr.

În opinia Colegiului penal, critica recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, de către instanța de apel și susținerea corectitudinii calificării acțiunilor inculpatului de către prima instanță în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu este relevantă în cazul dedus judecății.

Or, instanța de apel corect a pus la baza condamnării lui Trandafilov Piotr următoarele probe: procesul-verbal de înregistrare a infracțiunii din 08 iulie 2014 (f.d. 5, vol. I); informația din 08 iulie 2014 (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 09 iulie 2014 (f.d. 7, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr. 117 „D” (f. d. 12, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 128 din 09 iulie 2014 (f.d. 16, vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Tumba Fiodor (f.d. 150, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Tumba Valentina (f.d. 151, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Popaz Radion (f.d. 155, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Cambur Dmitrii (f.d. 156, vol. I), precum și declarațiile inculpatului Trandafilov Piotr.

În atare circumstanțe Colegiul penal, apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

De asemenea, Colegiul penal constată că, instanța de apel, invocând corect comentariile din literatura juridică de specialitate, întemeiat a evidențiat, că delimitarea infracțiunii de tentativă de omor, de infracțiunea de cauzare a vătămărilor corporale de gravitate diferită, se efectuează conform laturii subiective a infracțiunilor.

Respectiv, tentativa de omor este posibilă doar cu intenție directă concretizată, când acțiunile făptuitorului au demonstrat, că el prevedea survenirea morții părții vătămate, dorea aceasta, însă moartea nu a survenit în virtutea circumstanțelor independente de voința făptuitorului.

Pentru stabilirea caracterului și tendinței intenției făptuitorului, este necesar de a reieși din totalitatea tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite și de a ține cont în special, de modul și instrumentul infracțiunii, numărul, caracterul și localizarea vătămărilor corporale (de exemplu, vătămarea organelor vitale ale omului), motivele încetării de către făptuitor a acțiunilor sale criminale, precum și de comportamentul făptuitorului și al părții vătămate înainte și după infracțiune și relațiile lor.

Având la bază raționamentele enunțate, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente anume elementele constitutive a tentativei de omor intenționat, infracțiune prevăzută de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal

și nu poate fi reținută calificarea în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, așa cum se solicită în cererea de recurs.

Or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 119 „D” din 01 octombrie 2014, lui Tumba Fiodor, i-au fost cauzate următoarele vătămări corporale: 5 plăgi prin înțepare-tăiere penetrate în regiunea toracică pe dreapta și 2 plăgi a abdomenului, cu lezarea diafragmei, ficatului cu hemoragie în cavitate abdominală cu volumul 1000 ml, ce se referă la vătămarea corporală gravă, periculoase pentru viață.

Așadar, instanța de apel corect a evidențiat, că intenția lui Trandafilov Piotr spre săvârșirea omorului intenționat, se deduce din orientarea vătămărilor corporale, care i-au fost cauzate părții vătămate în organele vitale, cu cuțitul, un instrument cu care poate fi cauzată moartea, precum și a fost luat în calcul numărul loviturilor aplicate părții vătămate.

Totodată, instanța de apel a sesizat, că intenția nu a fost realizată până la capăt din motive independente de voința făptuitorului, deoarece acțiunile lui au fost întrerupte de către martori oculari ai infracțiunii, precum și că părții vătămate i-a fost acordată la timp asistență medicală.

Argumentele recurentului, precum că partea vătămată este de vârstă mai tânără și acesta a fost primul care l-a atacat pe inculpat, iar ca urmare inculpatul Trandafilov Piotr a scos cuțitul din buzunar pentru a se apăra, nu pot fi reținute, or, din intensitatea și amplasarea plăgilor cauzate lui Tumba Fiodor, nu rezultă numai scopul de apărare al inculpatului. În speță, instanța de apel corect stabilind, că relațiile ostile între partea vătămată și inculpat decurg de o perioadă îndelungată de timp, de aproximativ 11 ani.

Așadar, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de acesta și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la critica recurentului privind soluționarea acțiunii civile de către instanța de apel, instanța de recurs menționează, că partea vătămată înaintând acțiunea civilă, a solicitat încasarea sumei de 300000 lei, cu titlu de prejudiciu moral (f. d. 110-112, vol. I), astfel prin admiterea parțială a acestor cerințe, instanța de apel corect a dispus încasarea sumei de 50000 lei, considerând că suma respectivă este proporțională caracterului și suferințelor fizice și morale cauzate părții vătămate, respectiv nu poate fi reținut că prin sintagma „*micșorând cerințele admise*”, instanța de apel ar fi avut în vedere că reduce cuantumul sumei prejudiciului încasat de prima instanță, deoarece potrivit dispozitivului deciziei contestate, instanța de apel a pronunțat o hotărâre nouă, inclusiv și referitor la pretențiile înaintate prin acțiunea civilă.

Totodată, instanța de recurs consideră că nici argumentul recurentului privind lipsa în dispozitivul deciziei instanței de apel a dispunerii încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, nu poate servi temei de casare a deciziei recurate, or la acest aspect s-a pronunțat și partea vătămată, Tumba Fiodor, care fiind cel interesat în recuperarea cheltuielilor suportate, a optat în referința depusă pentru menținerea deciziei instanței de apel (f.d. 11-13, vol. II).

În virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul Trandafilov Piotr, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală,

apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub aceste aspecte de către avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Trandafilov Piotr.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 15 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Trandafilov Piotr Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev